

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Ivs Comitiorvm S.R.G.I. In Interregno

**Ayrer, Georg Heinrich
Strube, Julius Melchior**

Gottingae, [1746?]

VD18 1276969X

XXVIII. De Consvltatione Ordinvm, Eivsque Vi, Legislatione, Etiam Sine
Consensv Vicariorvm Perfecta.

urn:nbn:de:gbv:45:1-17499

gotia, ablegatur? Nihil itaque repugnat, quominus, quod supra euicimus, iura scilicet omnia Principum nostrorum in interregno salua esse, (§. III.), ad haec Moguntini quoque priuilegium referamus. Neque id in dubium vocasse Vicarii videntur, qui illud solum, satis, vt videtur, recte, poscebant, vt Legatus Moguntinus Commissario ab ipsis delegato fidem potestatis sibi commissae faceret. *a)* Quibus autem rationibus Moguntinum Directorium, iisdem illud quoque, quod in senatu Principum obtinet, defendi atque stabiliri potest.

XXVIII. DE CONSULTATIONE ORDINVM, EIVSQUE VI, LEGISLATIONE, ETIAM SINE CONSENSV VICARIORVM PERFECTA.

AD ipsam nunc consultationem ordinum, eiusque effectus accedo. Ostensum est supra, (§. III. & VI.) eandem Imperii formam, quae populo, tamquam optima, placuit, illi haud displicuisse etiam in Interregno, censendam esse. Iam vero Germanis placuit, comitiales consultationes per tria Collegia instituere, &

a) V. MOSER *p.* 12. *c.* 1.

& in cauffis non exceptis formare Imperii placita, non quidem secundum maiora fingulorum Ordinum suffragia, sed trium illorum collegiorum a). In interregno autem cur alius consultandi modus fit adhibendus, & qui mors Caesaris Electores possit & Principes, quin etiam imperiales ciuitates, insignibus illis iuribus comicialibus, quibus illo viuo gaudent, priuare, nulla sane ratio suppetit. Nemo, cui falus Germaniae curae cordique est, talem formae Imperii nostri mutationem optabit vnquam, neque igitur praesumendum, illam eius conditoribus in mentem venisse. Non aliter sensisse Imperii Ordines nostra aetate, probat constitutio, in interregno ab iis condita, de eligendo Rege Romanorum; & quamquam in conuentu Electorali d. 17. Septembr. 1711. Francofurti Legatus Electoralis Saxonicus eius vim in dubium vocarit: *weil ihr der Consens des Reichs-Oberhaupts fehle, und tempore interregni der Reichs-Conuent auffer Actiuität sey*, tamen inserta est

Capi-

a) v. Grundvesse P. II. c. 8.
KVLPIVS de placitis ordinum
Imp. § 14. p. 21. 22. SCHWE-
DER de Voto decisiuo ciuitat. Imp.

§. 15. Dissert. To. II. p. 293. seq.
KÖRNIG vom Reichs-Tage P. II.
c. VI. p. 446. seq.

Capitulationi Caesareae. Itaque Comitibus, vacante folio indictis, facta per Vicarios propositione, primum inter Electores Principesque secundum morem comitorum instituenda est re- & correlatio; deinde audiendae civitates, illudque probandum, quod vel omnibus, vel, si id fieri non potest, duobus collegiis placuerit. Hoc autem Ordinum placitum, quod, vivente Imperatore, tum demum, cum comprobatum ab eo est, vim legis accipit, in interregno statim, ex quo inter Collegia conclusum est, in legem abit. Id ex maiestate, quae in interregno tota est apud ordines, prono alueo fluit. Iussus enim summae potestatis, qui vim efficaciamque legis producit, statim adest, ex quo tempore Ordines inter se conuenerunt. Vicariorum autem subordinata summae potestati facultas tanta esse non potest, vt voluntatem Ordinum irritam reddere possit. Grauius id expositum est apud Illustr. MOSERVM a): *Das Vicariats und Kayserl. Gewalt-Recht gegen einander gehalten, zeigt sich eine Differenz dahin, dass letztere eine potestas rectoria, welcher eine gewisse portio iurium b) maie-*

staticorum
 a) citato saepius loco p. 31. est, sensus enim eam requirere
 b) vox *iurium* calami forte videtur.
 errore omissa apud MOSERVM

staticorum würrcklich zu einem Exercitio übergeben, und als ein ius proprium übertragen wird, die erstere aber nur eine potestas directoria ist, die diejenigen jura Maiestatica, die ob bene esse reipublicae füglich von einem Oberhaupte, als so vielen membris exerciret werden kann, und wessentwegen sich der Teutsche Staats-Cörper unter ein Oberhaupt begiebt, durch dessen Todt aber ad Corpus Imperii reuertirt, nicht iure proprio, sed delegato ad commodum publicum promouendum auszuüben hat, und sich daher nicht undeutlich zeigt, dass zwischen der Kayserlichen und Vicariats Gewalt in Comitiiis, non obstante des iuris mittendi commissionem, jedennoch quoad hunc passum der Unterscheid, den die Logici inter figuram, & formam, quae dat esse rei, machen, obwalte, und die semissis Comitialis, ohne übrighens das Ansehen der Vicariorum in Comitiiis zu schmälern, und ihre Gewalt in andern actibus daselbsten zu hindern, wegfiel. Ex dictis consequitur, haud Vicariorum, qui qua tales non sunt legislatores, sed totius Imperii nomine eius decreta esse concipienda, ea forsan forma, quam adhibitam videmus apud EGGENSTORFFIVM a). Quod si solennis recessus Co-

R

mitialis

a) in den Reichs-Schlüssen P. I. p. 107, 169.

mitialis publicatio contra expectationem Ordinibus placeret, haec eatenus a Vicariis peragenda videtur, vt ipsi, vel illorum Legati, quemadmodum solenni ratione auspiciati sunt consultationes, ita iis finem imponant.

XXVIII. COMITIA A VICARIIS VTRVM CONVOCARI, AN CONTINVARI DICENDVM SIT?

SED haec haftenus. Antequam vero finem scriptioni nostrae faciamus, quae enim dicenda forte restarent, illorum facilis est ex positis a nobis principiis diiudicatio, placet coronidis loco de ea quaestione breuiter disputare, quae saepe in medium prolata est: a) vtrum mors Caesaris finem Comitibus faciat, ita, vt noua indictione opus sit, an, illa non obstante, perdurent, donec dissoluantur? Affirmatiua placuit CAROLO VI. Aug. qui cum 1712. conuocaret Ordines in literis credentialibus, Cardinalis LAMBERGII ita locutus est: *Nachdemahlen durch den in Aprili verwichenen Iabrs - - erfolgten frühzeitigen*

a) vide, quae ea de re in Collegio Electorali 1711. occasione Capitulationis disputata sunt, apud MOSERVM, Virum illustrem, 4. c. p. 19.